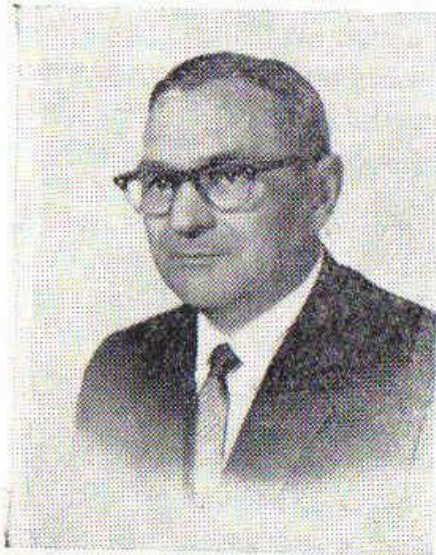

על רופא- חוקר- קובלאי,

מאמרו של אלי מנדל,

מתוך ילקוט ווהלין מס' 29- מאי 1970

ד"ר יעקב חסים

במותו, בגיל 61, שיכלה המשפחה הקובלאית את אחד מטובי בניה. עיקר עיסוקו כרופא היה חקר השחפת ובתחום זה יצאו לו מוניטין בארץ ובעולם. היה מנהל אגף זה במשרד הבריאות, היועץ הרפואי באגף השיקום של משרד הבטחון וחבר הועדה הרפואית העליונה לחוק נכי המלחמה בנאצים. היה פעיל בוועד איגוד יוצאי קובל ותמיד היה מוכן לבוא לכל קריאה. שש תמיד לעזור לחבריגו החולים שלא על מנת לקבל פרס.

„ידידי ורעי“ היה תמיד פונה אלינו, „קורה חו“ש משהו, אנא פנו אלי, למענכם אעשה כל שביכולתי“. ואכן, תמיד היה מטה אוזן קשבת, מיעץ ועוזר. דבריו נשמעו תמיד בנחת, מלווים בחיכוך הלבבי-אבהי. התיחס לכולנו כאב ואה. וכוה נזכרו תמיד, ישמש הדבר תנחומים לבני משפחתו ול- ידידיו ומעריציו הרבים.

ידידיו ומכריו, כל יוצאי קובל שהכירוהו מצעיר רותו ומנעוריו, וכן כל אלה שעקבו אחריו בעבודתו

בארץ מתבקשים בזה להמציא לנו, או למשפחה, בכתב — את הידוע להם על אודותיו, לשם הוצאת חוברת לזכרו. ידידיו וכן בני משפחתו ירכזו את כל החומר על חייו ופעלו של האיש, החוקר — הידיד הגדול. אליהו מנדל